

ήρέσατο εἰς τὸν τρόπον τοῦ χαίρετᾶν, ἐκείνος δὲ τὸν ἀπεστρέφετο διότι τὴν ἀπλότητα αὐτοῦ ἐξελάμβανεν ὡς ἐξου-
δενισμὸν τῆς βασιλικῆς ἀξιοπρεπείας.
Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι ξένος καὶ ὁ νῦν
βασιλεύων Ἀλφόνσος; Τῷ ὄντι Κάρο-
λος ὁ Β'. βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, μὴ ἔ-
χων διάδοχον ἄρρενα, κατέστησε κλη-
ρονόμον αὐτοῦ, διὰ τῆς διαθήκης γε-
νομένης τὸν Ὀκτώβιον τοῦ 1700, τὸν
Φίλιππον τῶν Βουρβόνων, Δοῦκα τῆς Ἀν-
δεγαυίας κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου Ιου-
δοεῖκος ὁ ΙΔ'. τῆς Γαλλίας, οὗτινος ὁ ρη-
θεὶς δοῦξ ἦν ἔγγονος, ἀνηγόρευσε εὐθὺς
αὐτὸν ἄγοντα μόνις τὸ δέκατον ἑβδο-
μον ἔτος τῆς ἡλικίας του, βασιλέα τῆς
Ἰσπανίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φίλιππος Ε'».
ὃν καὶ ἐδέχθησαν οἱ μαδρίτιοι μετ' ἐ-
πιδείξεως σπανίας χαρᾶς καὶ ἀνεκφρά-
στου σεβασμοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο ἔδω-
κεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐλεύθερον περὶ δια-
δοχῆς ἐπονομασθέντα πόλεμον, ἐπὶ δώ-
δεκα ἔτη διαρκέσαντα καὶ καταληξάν-
τας τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Φιλίππου Ε'.
ὡς βασιλέως τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν
Ἰνδιῶν. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς του
Φερδινάνδος ὁ ΣΤ'. τούτου δὲ μὴ κατα-
λιπόντος κληρονομίαν, κατέλαβε τὸν
θρόνον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάρολος ὁ Γ'.
καὶ μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κάρολος
ὁ Δ'. ἀκολούθως ὁ υἱὸς τούτου Φερδι-
νάνδος ὁ Ζ'. ὅστις μὴ ἀποκτήσας διάδο-
χον ἐκ τῶν τριῶν συζύγων του Μαρίας
Ἀντωνίας τῆς Νεαπόλεως, Ἐλισάβετ
Μαρίας τῆς Πορτογαλλίας καὶ Ἰωσηφί-
νης Αμαλίας τῆς Σαξωνίας ἐνυμφέ-
θη εἰς τέταρτον γάμον τὴν Μαρίαν
Χριστίνην θυγατέρα τοῦ Φραγκίσκου
πρώτου βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν ἐξ
τῆς ἐγεννήθη ἡ Μαρία Ἰσαβέλα, Αλο-
υσία ἡ τελευταία βασίλισσα ἡ ὑπὸ τὸ
ὄνομα Ἰσαβέλα ἡ Β'. ἡγεμονεύσασα, καθό-
σον ὁ πατὴρ εἶχε καταργήσει κατὰ
τὸν τελευταῖον αὐτοῦ γάμον τὴν ὑπὸ
τῶν Βουρβόνων ἐν Ἰσπανίᾳ εἰσαχθέντα
σαλικὸν νόμον· αὕτη δὲ μετὰ τοῦ ἐκ
πατρὸς ἐξαδέλφου αὐτῆς Don France-
sco d' Apisi ἐγένετο μήτηρ τοῦ νῦν βα

σιλέως Ἀλφόνσου, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ
καταγωγῆς Ἰσπανός.

Ἀλλὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ
K. De Amicis.

(Ἔπεται συνέχεια)

K. M.

ΤΟ ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΝ

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΥΠΟ

Φ. Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΥ

Ἡ ἄρχὴ τοῦ Ἀλεξιβρόχου, ὅπως
καὶ τόσων ἄλλων ἐκ τῶν χρησιμω-
τάτων εἰς τὸν ἄνθρωπον πραγμάτων,
χάνεται ἐν τῷ σκότει τῶν αἰώνων. Ἐν
τούτοις τοσαύτας ἐποχὰς διελθὼν καὶ
τοσοῦτον γηράσαν, ἀντιθέτως πλείστων
ἄλλων, κατὰ πολὺ προήχθη, ἀντὶ δὲ τῇ
τοῦ γήρατος λήθῃ νὰ ἀφελῇ, ἀπεναν-
τίας ἀπέκτησε νεότητα καὶ τελειοποι-
ήσεν ἀπεκατέστη ἐλαφρότερον καὶ ὡ-
ραιότερον. Ὅ,τι ὅμως ἐκέρδισε ἐν τῇ
κομψότητι τὸ ἀπώλεσε ἐν τῇ στερε-
ότητι. Ἀλλοτε τὸ Ἀλεξιβρόχον εἶχε
θάρρος τριπλάσιον τοῦ νῦν ἐν χρήσει
ὄντος, μήκος δὲ κατ' ἀναλογίαν (4 μετ.
καὶ 20 ἑκατ.) Τό τε θάρρος καὶ τὸ μῆ-
κος αὐτοῦ, τῷ ἐπέτρεπον καὶ τὴν στε-
ρεότητα τῆς κατασκευῆς, τὸ δὲ ἐκ κη-
ρωτοῦ (μουςαμά) περικάλυμμά του κα-
θίστα αὐτὸ ἐπιπλον μεταβαῖνον ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἦδη ἐκαμψεν εἰς
τάς τοῦ πολιτισμοῦ ἀπαιτήσεις τῆς
κοινωνίας, δὲν ἀπέβαλεν ὅμως καὶ
τάς ἀρετάς ἐκείνας, αἵτινες ἀνέκαθεν ἐ-
χαρακτρίζον αὐτὸ ὡς ἐν τῶν ἀναγ-
καϊοτέρων καὶ χρησιμωτέρων τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπιτηδεύων.

Τὸ παλαιὸν Ἀλεξιβρόχον ὡς ἄλλος
γηραιὸς ἀπόμαχος κἀθηται παρρη-
μένον καὶ λησμονημένον ἤδη ἐν τι-
γωνίᾳ τοῦ δωματίου, χύνον δάκρυα, τὰ
ὅποια εἰς ἄλλους δὲν εἶχε ποτε προ-

γενήσει. Εἶναι ὁ τύπος τῆς προσωπι-
κῆς ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρτίσεως, ἥ-
τις βαίνει μέχρι τῶν τελευταίων ὁ-
ρίων τῆς ἀτομικῆς θυσίας.

Ὅντως ἀλήθειαν εἶπε Γάλλος τις
περὶ τοῦ Ἀλεξίβροχου ὅτι εἶναι

Ami sincère, ami nouveau
qui contre l'éternel usage
Reste à l'abri quand il fuit beau
Et se montre les joues d'orage.

Ἐχοντες τὴν ἀξίωσιν ἀμερολήπτου
παρατηρητοῦ, χρέος ἡμῶν θεωροῦμεν
νὰ εἰπώμεν, τῆς ἀληθείας χάριν, ὅτι
ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἰδέας τὸ ἀ-
λεξίβροχον εἶναι τὸ δημοκρατικώτε-
ρον πάντων. Καὶ εἰς τὸν ἀπλοῦν πολί-
την ἀπεντάται καὶ εἰς τὸν κληρι-
κὸν καὶ εἰς τὸν γέροντα καὶ εἰς τὸν
νέον καὶ εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἰς
τὸν μικρὸν καὶ εἰς τὸν μεγάλον καὶ
ἐν γένει εἰς πάσας τῶν ἀνθρώπων τὰς
τάξεις. Ἀλλ' ὅπως ὅλοι οἱ κανόνες ἔ-
χουσι τὴν ἐξαίρεσιν αὐτῶν, οὕτω καὶ
τὸ Ἀλεξίβροχον, ὅπερ σπανίως ἢ καὶ
οὐδόλως παρὰ τῷ στρατιωτικῷ ἀπεν-
τάται.

Τὸ Ἀλεξίβροχον δικαίως δύναται
νὰ καυχήθῃ ὅτι οὐδένα ἔχει ἐχθρόν.
Ἀλλ' ὅπως πάντες οἱ ἀληθῶς μετρίφρο-
νες, οὐδέν ποτε περὶ τούτου λέει,
Μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ εἰλικρινοῦς
φιλοφροσύνης παρέχει τὴν συνδρομὴν
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰτοῦντα, πολλάκις δὲ
οὐδόλως δισταζει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν
σκέπην αὐτοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ ἐνὸς ἀ-
τόμου. Ἀνελθὼν ἐσχάτως εἰς τὸ ὑπε-
ρφρον εἶδον κρεμáμενον ἐν τινὶ κεκλει-
σμένῳ δωματίῳ, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ
τοιχοῦ, ἕνα τῶν ἀπομάχων ἐκείνων
οἵτινες, ἐκὼν ἄκων, σοὶ ἐμποιοῦσι τὸ
σέβας, ὅπερ ὁ χρόνος ἐπβάλλει.

Ἦτον ἐν παλαιὸν Ἀλεξίβροχον. Πλη-
σιάσας ἐξήτησα αὐτὸ μετὰ προσοχῆς.
Μοὶ ἐφάνη ὅτι πολλὰ πρέπει νὰ διῆλ-
θεν ἐν τῷ μακρῷ αὐτοῦ βίῳ. Δὲν ἦ-
τον ἐκ τῶν χυδαίων καὶ πτωχικῶν
ἐκείνων ἀλεξίβροχων. Τὰ ἐκ λεπτιῆς
φαιαίνης προσαρμόσματα αὐτοῦ καὶ

ἡ κεφαλὴ, ἥτις ἔφερεν εἰσέτι ἵχνη κο-
σμημάτων ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ
ἦσαν ἱκανὰ δείγματα παλαιᾶς εὐκλείας
ὕπὸ παχυτάτου στρώματος κονιορτοῦ
κεκαλυμμένης.

Μετὰ προσοχῆς καὶ σεβασμοῦ ἔλα-
βον αὐτὸ ἐκ τοῦ ἡλου, ἐφ' οὗ ἦτο ἀ-
νητρημένον, μετὰ προσοχῆς μὲν ἵνα μὴ
καὶ τοῦ κονιορτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τὰ
ἐνδύματα μιάνω, σεβασμοῦ δὲ διότι αὐ-
τὸν ἐξ ἀρχῆς μοὶ ἐνεπνευσε. Ἐν τῇ
ἰδέᾳ τοῦ γηραιοῦ τούτου ὄντος ἐσυλ-
λονόουν πόσα ἐν τῷ μακρῷ αὐτοῦ
διῆλθεν, ἂν δὲ ἦτο δυνατόν ν' ἀνα-
γνώσῃ τις τὴν αὐτοβιογραφίαν του,
βεβαίως ἠθελεν εἶσθαι περιεργοτάτη.
Ὅτι σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς μοὶ ἐνέπνευ-
σε, μοὶ καθυπέβαλε καὶ τὸ χρέος
τοῦ νὰ μὴ διαταράξω ἐπὶ πολὺ τὴν
ἡσυχίαν αὐτοῦ. Τὸ ἐναπέθεσα λοπὸν
ἐν τῇ θέσει του, ὅπου ὄντως ἐφαίνετο
ἐν ἀθυρίᾳ διακείμενον, καὶ μετ' οὐ πο-
λὺ ἤκουσα ψευθισμὸν τινὰ ὅστις ἀ-
νεξήγητος δι' ἐμὲ, εἰς μεγίστην μὲ ἐνέ-
βαλλε περιέργειαν. Εἶχον διαταράξει,
ὡς φαίνεται, τὴν ἡτυχίαν τοῦ Ἀλεξί-
βροχου, αἱ δὲ λεπταὶ αὐτοῦ βαλέναι
ἀπὸ μακρὸν ὕπνον ἐξεργεθεῖσαι ἤρξαντο
κλαυθμηρίζουσαι.

— Ἴδου περίστασις, εἶπον, ἵνα, τὴν
περιέργειάν μου ἱκανοποιῶν τὴν ἱστο-
ρίαν τοῦ ἀρχαίου τούτου ἀπομάχου, ἀ-
κούσω Ἔστιν λοιπὸν καὶ ἤκουσα. Ἀ-
νεμιμνήσκετο τῆς νεότητος αὐτοῦ, ὅτε
τὸ πρῶτον ἐξεληθὼν τῶν χειρῶν τοῦ κα-
τασκευαστοῦ, παρευθὺς μετέβη εἰς τὰς
ἀβράς καὶ λεπτοφυεῖς χεῖρας νέας κό-
ρης, ἥτις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰ-
σῆρχετο ἐν τῷ Παρθενοτροφίῳ.

«Πόσους ὕμνους καὶ πόσα φαιδρὰ ἔ-
» σματα ἤκουσα ἔλεγε κλαυθμηρίζον
» τὸ Ἀλεξίβροχον» παρευρισκόμεν ἐἰς
» τὰς ἐκδρομὰς τῆς κυρίας μου ὅταν ὁ
» καιρὸς ἐπηπείλει βροχὴν καὶ ὑπὸ τὴν
» σκέπην μου πιστῶς ἐπροφύλαττον
» δύο φίλας κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναψύ-
» ξεως των ἐν τῷ κήπῳ. Πόσα μυ-
» στικά αὐτῶν ἤκουον κατ' ἐκείνης τῆς

στιγμάς! Καὶ δικτὶ νὰ μὴ τὰ ἀκούω;
μὴπως δὲν εἶχον πλήρη καὶ ἀπεριόρι-
στον πεποίθησιν εἰς τὴν ἐχεμύθειαν
μου;

«Ὅταν ἡ νεαρά μου κυρία ἐγκατέ-
λειψε τὸ Παρθενωγαγεῖον, εἰτῆλθον
μετ' αὐτῆς, ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ.—
«Καὶ ἐκεῖ εἶδον πολλά.— Ἡμέραν
τινα παρέστην καὶ εἰς τὴν ἐκμυ-
σθήρευσιν ἐοῦ, ὅστις κατὰ πρῶτον εἶ-
χεν ἀποφασίσει νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν πρὸς
τὴν κυρίαν μου ἔρωτά του.

«Δυστυχῶς ἡ κυρία ἦν ὑπερήτουν, εἶ-
χεν ἀδελφὸν ὅστις οὐδόλως ὠλοία-
ζεν αὐτῇ, κατὰ συνέπειαν ὅταν ἡ
τύχη με ἐρριπτεν εἰς τὰς χεῖράς του,
ἡ ζῶη ἦν μετ' αὐτοῦ ἔξω ἤτο ὁ-
λως ἄλλοια.—

«Πολλάκις με περλάμβανεν εἰς τὰς
ἐκδρομὰς αὐτοῦ, αἱ δὲ νυκτεριναὶ τῶν
νέων ἐκδρομαὶ ἀκορύντω; γνωσταὶ
εἴσι διὰ τὸ ταραχῶδες καὶ πολυποί-
κιλον αὐτῶν. Τὸ ἐκ μεταξωτοῦ πε-
ρικάλυμμά μου ἤρξατο νὰ κηλιδοῦται
ἐκ τῆς νεανικῆς ἀπροσεξίας τοῦ ἀ-
δελφοῦ τῆς κυρίας μου.

«Νύκτα τινὰ, ὡς νῦν ἀπαίσια! με με-
τεξερίσθη ἐν τινι ρῆξει Παρευθὺς
μετ' αὐτὴν ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ὁμοῦ με-
τὰ τοῦ ταραχοποιοῦ κυρίου μου, τὴν
δὲ ἐπιούσαν ἤχθην καὶ πρὸ τοῦ Δι-
καστηρίου. Ὅποιον αἶσχος καὶ πό-
σος ὑπὸ τὸ κάλυμμά μου ἠρυθρίασα!

«Δάκρυα πικρὰ ἔχυσα, δάκρυα αἰ-
σχους καὶ λύπης.— Ἐπὶ πολὺν και-
ρὸν ἔμεινα, ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν συ-
νοδείᾳ ἄλλων ὁμοίας μὲν φύσεως μαρ-
τύρων, μετ' ὧν ὅμως οὐδεμίαν εἶχον
πρότερον σχέσιν, οἷον μαχαιρῶν, ἐγ-
χειριδίων, ροπάλων καὶ λοιπῶν.»

«Μετὰ τινὰ καιρὸν ἔταν ἐντιμὴ δημοπρα-
σίᾳ ἐπώλησαν ὅλα αὐτὰ τὰ πρὸς μαρ-
τυρίαν χρησιμεύσαντα, ἡ τύχη με ἐρ-
ριψεν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀστυνομικοῦ
κλητῆρος

«Ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ φάσει τῆς ζω-
ῆς μου εἶ'ον πολλά, ἔγεινα δὲ μάρτυς
πλείστων ὧσων σκηνῶν, περὶ τῶν ὁποί-
ΖΑΚ. ΑΝΘ. ΕΤΟΣ Β.

«ων οὐδεμίαν εἶχον πρότερον γινῶσιν.
«Πάντοτε κακῶς με ὑπεδέχοντο ὅταν ὁ
«νέος κύριός μου με ἐκράτει εἰς τὰς
«χεῖράς του, ἔτι δὲ χειρότερα με ἐ-
«περιποιοῦντο οἱ κύνας, οἵτινες ἀντὶ νὰ
«δῇξωτ. τὰς κνήμας τοῦ κλητῆρος, ἔδα-
«κνον πολλάκις ἐὰν, ἡμέραν δὲ τινὰ
«καθ' ἣν ἀνεμίχθη εἰς σπουδαίαν ρῆ-
«ξιν, με ἐλητμόνησεν ἐν τῇ ταραχῇ.»

«Αἱ ἐλπίδες ἤρξαντο ἀναλ. πυροῦμε-
«ναι διότι προέβλεπον νέαν φάσιν τῆς
«ζωῆς μου ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πε-
«ρίεπιπτον εἰς ἄλλας χεῖρας.

Ἡ τύχη με ἐρριψεν εἰς τὰς χεῖρας
«πτωχῶν ἀνθρώπων, ὧν τὰ τέκνα ἐ-
«κάλυπτον καὶ εἰς ἀ χρεωστῶ τὴν εὐ-
«τυχίαν ἧς ἐνίστε ἀπελάμβανον βλέ-
«πον τὸν ἥλιον.»

«Τέλος πάντων μετὰ πολλὰς περι-
«πετείας, ὁ τελευταῖος κύριός μου, εἰς
«πικροπόλῃς με ἐλητμόνησεν ἐνταῦθα.
«Κύριος οἶδε τί μοι ἐπιφυλάττει εἰς ἐ-
«τι ἡ τύχη.»

«Ὁ οὐρανὸς πρὸ τίνος ὥρας ὑπὸ πυ-
κνοτάτων νεφῶν καλυπτόμενος, προ-
εμήνυε θύελλαν. Σφοδρὸς ἄνεμος ἐ-
τυπτε τὰς ὕλους, τὰ δὲ ὑψικομα δὲν-
δρα ἐφέροντο ἐνθεν ἀκαίθην δίκην ν
λεπτῶν καλάμων. Ἀστραπαὶ ἰέσχι-
ζον τὸν ὀρίζοντα καὶ ὁ κεραυνὸς μα-
κρόθεν ἀνήγγελλεν ὅτι ἡ θύελλα ἐπέ-
σκυψε σφοδρὰ καὶ μανιώδης.—

Ἡ βροχὴ ἐπιπτε ραγδαίωτάτῃ,
πάντα δὲ τὰ στοιχεῖα ἐφαίνοντο ὡς
ἐπὶ ταῦτὸ συνελθόντα ἵνα ἀποτελέσω-
σι τρομεράν τῆς φύσεως συναυλίαν.
Θέαμα ὑψηλὸν ὅπερ δεικνύει τὴν
τοῦ ἀνθρώπου σμικρότητα, μεγα-
λαυχόωντος καὶ θεωροῦντος ἐαυτὸν
ὡς τὸ ἰσχυρώτερον τῆς κτίσεως πλά-
σμα.

Ἰσάμην καὶ ἐθαύμαζον τὸ μεγα-
λειον τῆς ἐξεγερθείσης φύσεως, ὅτε
ἤκουσα σφοδρῶς κρουομένην τὴν θύραν.

Ἦτο φίλος ὅστις μοι ἐζήτησε νι τῷ
δανείῳ ἐν ἀλεξιβροχῶν.

Ἐκ τῆς γωνίας ὅθεν πρὸ ὀλίγου ἤ-
κουον τὴν ἱστορίαν του, τὸ Ἀλεξι-

βροχον μετέβη εἰς τὰς τοῦ βίβλου μου χεῖρας. Ἀλλ'—μόλις ἐξῆλθε καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ὁ σφοδρὸς ἄνεμος, τὸ ἀνῆρπασεν ἐκ τῶν χειρῶν του καὶ τὸ διέρρηξε εἰς μύρια τεμάχια.

Τὰ λείψανα τοῦ γέροντος ἀπομάχου διασκορπισθέντα ἔνθεν κἀκεῖθεν ὑπὸ τοῦ μανιωδῶς πνέοντος ἀνέμου ἐκίλυντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

Ἡ καταιγὶς κατέπαυσεν, ὁ δὲ ἄνεμος εἶχε κοπάσει, καὶ τὰ λείψανα τοῦ ὑπὸ τοσαύτας περιπατείας διεληθόντος ἀλεξιβρόχου ἔκειντο εἰσέτι διασκορπισμένα, παραμεμορφωμένα καὶ ἄγνωστα.—

Μόναί αἱ βαλέναι διεσώζοντο ἀβλαβεῖς. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἶδον νέαν τινὰ κόρην ἐκείθεν δισχομένην ἥτις κύψασα ἔλαβεν αὐτάς καὶ ἀπῆλθε.—

Τίς οἶδε ὑπὸ ποίαν μορφήν γυναικείου ἐνδύματος θέλουσιν ἐπανέλθει ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ βίου! Δὲν οἰκτείρομεν τὸ παλαιὸν ἀλεξιβρόχον,—ἡ τύχη του ἠδύνετο νὰ ᾔηται χειροτέρα.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ

ΠΕΡΙ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ὁρᾶ προηγ. φυλλ.)

Πρὸς κατασκευὴν τῶν αεροστάτων γίνεται χρῆσις μεταξίνου ὑγρώματος, ὅπερ καθίσταται ἀδιαχώρητον δι' ἐπιπροσθήκης στρώματος ἐλαστικοῦ κόμμεως· διὰ μακρῶν δὲ τεμαχίων τοῦ ὑγρώματος τούτου κατασκευάζεται σφαῖρα εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ὁποίας ἀφίεται ὁπῇ ἀνοιγομένη καὶ κλειομένη κατ' ἀρέσκειαν διὰ βελβίδος, κάτωθι δὲ ἑτέρα ὁπῇ, δι' ἧς εἰσέρχεται τὸ ἀέριον ὅπως διὰ τούτου ἡ σφαῖρα ἐξογκωθῇ καὶ λάβῃ τὰς ἀναγκαίους διαστάσεις· τὸ ὅλον τέλος καλύπτεται διὰ δικτύου κατασκευασμένου ἐκ στερεοῦ

σχοινίου, εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ δοκίου, ἥτοι κατὰ τὴν κάτω τῆς σφαίρας ὁπῇ, κρεμάται μικρὰ λέμβος. Τὸ διδόμενον τῇ σφαίρᾳ μέγεθος ἐξαρτάται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελλόντων νὰ ἐπιβῶσι τῆς λέμβου ἀεροναυτῶν καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ βάρους, ὅπερ τὸ αερόστατον μέλλει νὰ ὑποβάσῃ.

Πρὸς πλήρωσιν τῆς σφαίρας διν γίνεται πλέον χρῆσις θερμοῦ ἀέρος, καθόσον πρὸς διατήρησιν τῆς θερμότητος τούτου ἀνάγκη συνεχοῦς ἐνεργείας πυρὸς, ὅπερ κατωρθοῦτο διὰ τῆς καύσεως ἐμπρησίμων οὐσιῶν. Ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦτο συνεπάγει τὸν κίνδυνον τῆς διαδόσεως τοῦ πυρὸς εἰς τὸ αερόστατον· ὅθεν ἀντικατέστησαν τὸν θερμὸν ἀέρα διὰ τοῦ ὑδρογόνου, ἀερίου, ὡς εἴρηται, νλαφροτάτου, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τούτου τελευταίως ἐφημερίσθη τὸ ἀνθρακοῦχον ὑδρογόνον, ἥτοι τὸ φωταέριον, καθόσον ἡ προμήθεια τούτου εἶναι καὶ εὐκολωτέρα καὶ ὀλίγον δαπανηρά. Τῷ ὄντι τὸ φωταέριον εἶνε εὐκλεον διὰ σωλήνος ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως νὰ διοχετευθῇ ἐκ τοῦ πλησιεστέρου ὀχετοῦ εἰς τὴν σφαῖραν, ἐνῷ ὅπως γίνῃ χρῆσις ὑδρογόνου δεόν νὰ κατασκευασθῇ τοῦτο διὰ χημικῆς προπαρασκευῆς καὶ νὰ καθαρισθῇ πρὶν ἢ διοχετευθῇ εἰς τὸ αερόστατον.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰς τὴν σφαῖραν εἰσαγωγῆς τοῦ ἀερίου κρεμάται αὕτη μεταξὺ δύο πασσάλων διὰ σχοινίου οὕτως, ὥστε τὸ κάτω αὐτῆς μέρος νὰ ἀπέχη ἐν μέτρον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· ὅτῳ δὲ βαθμυδὸν ἐξογκοῦται τότῳ περισσότερον ὑψοῦσιν αὐτὸ, ἀφοῦ δὲ ἀποκτήσῃ τὴν πρὸς τὴν ἄνω ὀρμὴν αὐτοῦ, ἀριθμός τις ἀνθρώπων ἐμποδίζει ταύτην διὰ σχοινίων, ἅτινα περῶσι διὰ τοῦ δικτύου ἄχρις οὗ περιωθῇ πᾶσα προπαρασκευή. Μετ' οὗτα ταῦτα προσαρτᾶται ἡ λέμβος, ἧς ἐπιβαίνουν οἱ ἀεροναῦται μετὰ τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς, ἐν οἷς καὶ σάκκαι πλήρεις ἁμμου ὡς ἑρμὰ χρησιμεύουσιν. Ἀφοῦ ἐπιβῶσιν οἱ ναῦται δίδεται σύν-